

Sygn. akt IV KKN 565/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 5 lutego 2002 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN – Tomasz Grzegorzczak

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2002 r.

sprawy **E. K.**

wobec którego warunkowo umorzono postępowanie karne o czyn z art. 158 § 1 kk z 1969 r.

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 17 lutego 1998 r., sygn. VII Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w C.

z dnia 14 listopada 1997 r., sygn. II K [...]

oddala kasację jako oczywiście bezzasadną i obciąża oskarżonego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

U Z A S A D N I E N I E

W kasacji wysunięto zarzuty obrazy prawa materialnego, a to art. 22 kk przez jego niezastosowanie oraz prawa procesowego, tj. przepisów art. 3 § 3 kpk

przez rozstrzygnięcie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, art. 152 kpk przez niedopuszczenie z urzędu dowodu z zeznań policjanta R. W. oraz art. 155 § 3 kpk przez oddalenie wniosku dowodowego o jego przesłuchanie, a także art. 372 kpk przez nieustosunkowanie się przez sądy obu instancji w uzasadnieniach jaką wersję podaną przez pokrzywdzonych uznali za wiarygodną oraz zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.

Rozpatrując tę skargę Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wiadomo, że zarzut obrazy prawa materialnego może być wysuwany tylko przy przyjęciu prawidłowych ustaleń faktycznych. Tymczasem tak naprawdę skarżący kwestionuje je, podnosi więc de facto niedopuszczalny w kasacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Powtarza tu zresztą swą apelację i to w sytuacji, gdy w kwestii możliwości stosowania art. 22 kk z 1969 r. wypowiedział się i to prawidłowo sąd odwoławczy (k. 160v). Wypowiedział się też on co do potrzeby przesłuchania R. W. podnosząc, że policjant ten nie był obecny przy zdarzeniu (k. 161). Co zaś tyczy rozbieżnych wersji zdarzenia, to obszernie prześledził to sąd I instancji i zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów przedstawił, jakim dowodom i w jakim zakresie daje wiarę, jakim zaś nie (k. 127v – 128), zaś sąd odwoławczy odniósł się w tym aspekcie do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, podnoszonego w apelacji (k. 160 – 160v). W rzeczywistości kasacja ta albo podnosi zarzuty niedopuszczalne (co do faktów) albo wskazuje na uchybienia, których nie było i zawiera polemikę z ocenami oraz ustaleniami sądów. Jest tym samym oczywiście bezzasadna, i dlatego też orzeczono jak na wstępie.